והא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד

אדם בגג זה ויקלום מי גשמים מגגו של

חבירו שכשם שדיורין חלוקין מלממה כך דיורין חלוקין מלמעלה הני מילי לענין שבת

אבל לענין גם משום קפידא הוא וכולי האי

לא קפדי אינשי יאמר אביי ישתי חצרות זו

לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות

החיצונות עודפות על הפנימיות וזרקו לה כיון

שהגיע לאויר מחיצות החיצונה הרי זו

והא דאמר רב יהודה לא יעמוד אדם על גגו ויקלוט מי גשמים. הלפין על גגו של חבירו דהוי מוליא מרשות לרשות אם לא עירבו שאע"פ

שאינם דרים על הגגות שייך נמי בהו איסור חילוק רשות: הני מילי.

דחלוקת רשויות גגין כרשויות בתים לענין שבת: אבל בגיטין. היו

לו שני גגין סמוכין זה לזה והשאילה מקום בזה לקבל את גיטה וקיבלתו

בזה לא אמרינן הכא רשויות חלוקות.

דהא דאמרן לעיל תרי מקומות לא

מושלי אינשי משום קפידא הוא יש

משאיל חלרו ומקפיד על ביתו אבל כולי

האי גגין סמוכין ואין תשמיש רגיל בהן

לא הפדי אינשי: במחיצות החיצונה הא

מינטרה. רגילה להשתמר הלכך

משועבדות הן לה וקנו לה: דהא לא נח.

ואין מחיצות כלי עשוין לאוירן לשמור

דאין כלי עשוי אלא להניח בתוכו: ה"ג

וכי נח מאי הוי כו': שאין לה שוליים.

פונ"ץ דפנימית מונחת ע"ג קרקע:

גיטה קודם לכנה. שמא ישהה את הגט שנתים ושלש בין כתיבה לנתינה ויהיו

לה בנים ממנו בתוך הזמן ואחר כך

יגרשנה בו ולימים כשישתכח הדבר

יראו זמן הגט קודם ללידת הבן ויהו

סבורין שניתן לה משעת כתיבה ויאמרו

מן הפנויה נולד משגרשה והוי פגם:

אם נתגרשה. בגט ישן והלך בעלה

למדה"י תינשה לכתחלה: בזרובר' כסב

לשם מלכות שחינה הוגנת. מי שהיה

בבבל וכתב בשנת כך וכך למלכות "אחרת ובגמרא מפרש אמאי קרי לה

שאינה הוגנת או שכתבה לשם מדי כו׳

לפי שלריך לכתוב לשם מלכות שנכתב

בה כדמפרש בגמ': או שלחב לבנין

הבית או לחורבנו פסול. מפני שלא

כתב לשם המלכות: סצא מוה ומוה.

אם ניסת בגט זה תלא מן הראשון ומן

השני ולריכה גט שני מן הראשון וגט מן

השני ואע"פ שקדושי שני לא הוו קדושין

וביבמות (פח:) מפ' טעמה גזרה שמה

יאמרו גירש ראשון גט גמור ונשא שני

ונמלאת אשת איש יולאה בלא גט: ולא

פירות. דין פירות שתקנו לה לחשה

פירהונה משביה תחת פירות ועל אלו

אין לה כלום: **ולא בלאות.** הקיימים

מבגדים שהכניסה לו וקנסא הוא

מוה ומוה. אם החזירה הראשון וילדה לו בן הוי ממזר מדרבנן

וביבמות (פט:) אמרינן דאסור בממזרת הואיל וכשר מן התורה: מטמאין

לה. אם כהנים הם: נפסלת מן הכהונה. דזונה היא דסתם זונה

היינו אשת איש שמזנה תחת בעלה לאחרים דהיינו נפקת ברא:

לו א מיי פ״ה מהלי

עשין ג טוש"ע אה"ע סי הלט סעי׳ יב: קלם שעי יבי לח ב ג מיי׳ שם הלכה ו ז טוש"ע שם סעיף : 10

לם דהו מיי שם פ"ג הלכה ה סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קמח סעיף א:

ו ומיי׳ שם פ״א הכ״ון: ח [מיי שם הלי טוש"ע שם סי נ ס"א]:

מוסף רש"י

בתב לשום מלכות שאינה הוגנת. מופר שהיה לריך למנות למלכי ישראל, או לשם מלכות אחרת, כגון לשם מלכי הות ל, כנון בשם הוכם רומי ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום שאין להם לא כתב ולא לשון כדכתיב (עובדיה א) בזוי אתה מאד (יבמות צא:). תצא מזה ומזה. אם ניסת נאותו גט למזונות. ולא ואפילו מה שלותה ואכלה תחמיו. (יבמוח פז:). ולא בלאות. ואפי׳ שמיקת נגדים שהיו לה לא תוליא. (שם). ויהו ממזר מזה ומזה. אם ילדה משני ממור המור ואם שוב החזירה ראשון וילדה לו הוי ממור

מלרגנן. (שם). מכאן שייך לעמוד הבא כל עריות שאמרו צרותיהז מותרות. לשוק בלא חלינה ויבוס, כגון ט" נשים, הלכו הצרוו הצרות נשים, האלו ונישאו. לשוק הבישאו. נפוק הערוה אילונית, ונמנחת שהחקקה לרתה ונולע למפרע, ד אינה פ דאילונית דנורוה ליבום לרתה, מעום בוא ולאו אשמו ביא טעות הזמ זכח מעוד הזמן ואין זו לרת ערוה וזקוקה ליבם כדתנן (יבמות ב:) וכולן שמתו או שמיאנו או שנמלאו אילונית לרומיהן מותרות, תלא הלרה מזה ומוס (יבמות צא:). הכונס את יבמתו והלכה צרתה ונישאת לאחר. שנפטרה כיכוס חברתה, ונמצאה זו שהיתה פוטרת לרתה כדאמר ושם יב.) פרט לאילונית שאינה יולדת, תצא. לרתה מזה שניסת לו ומיבמה. ור׳ עקיבא היא דעביד חייבי לאוין כגון יבמה לשוך כחייבי כריתות כאשת איש ממש (שם צא:). כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה. שהגעל נותן שכר לגבות כתובתה מן בעלה ולתת לו השובר, שאם לא היתה נותנת לו שובר לא יפרע לה כתובה (שם). ונתנו זה לזה. כסכוכה זו לקבל גט מיד בעלה וקבלה שובר והיא נתנה לו גט (שם). כי יתביתו בשילי.

שילי והיני מקומות הן (שם

קטד.).

פסקי רי"ד

את אשתו בגט ישן וב״ה

לביתו ב לפי שגגו נפרץ לגג של חבירו שהוא אסור לו וי"ל דשמואל סבר התם דאפי׳ במחילות שאינן ניכרות אמרינן גוד אסיק מחיצות הבית למעלה ומותר לטלטל מגג ג לבית ד ומיהו אנו כרב הי"ל דמלריך מחילות ניכרות ומיהו לישנא דכשם שדיורין חלוקין למטה כו' משמע דמגג לגג קאמר ושמא שמואל נמי נהט מילתיה ככולי עלמא לרבנן מגג לגג לר"ש מגג לבית וא"ת מאי קמ"ל שמואל מתני' היא בריש פ' כל גגות (שם דף פט.) הוי"ל קמ"ל אפילו קליטת גשמים שלא נחו בגגו של חבירו ואפ״ה דיורין חלוקין למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ח' והכי הוה מצי לאיתויי מתני׳ אלא דניחא ליה לאיתויי מילתא דשמואל יש: פנימית גופה במחיצות החיצונות

והא ראמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגג זה כו'.

כל גגות (עירובין דף 6.) וי"ל דהכא להוליך מגג לבית קאמר א וא"ת

א״כ אמאי נקט מגגו של חבירו אפי׳ מגג של עלמו לא יקלוט להוליך

וא"ת והא שמואל פסיק כר"ש דאמר גגין רשות אחד הן בפ׳

בקונט׳ שמחילות החילונות משועבדות לפנימיות לאו דוקא משועבדות דח״כ אדמפליג בין חלרות לקופות ליפלוג בחלרות גופייהו בין משועבדות לשאינם משועבדות אלא טעמא כיון שהמחילות החילונות קבועות ועתידות לישאר שם חשיבא פנימית מינטרא בהו ומיירי כשמחילות החילונות מפסיקות בין חילונה לפנימית דאי אין מפסיקות כשהגיע הגט לאויר פנימיתי ולא נכנס תוך מחילות אמאי מגורשת הא אינו משתמר מפני בני חיצונה וא"כ לא חשיב חלר המשתמרת כדפריך גבי עובדא דר"ג וזקנים בב"מ (דף יא:) וכי בלד שדהו היו עומדין אע"פ שהתבואה היתה בביתו של ר"ג שהיה משתמר כדמוכח בירושלמיים שכבר היה בבית מ"מ לא הויא משתמרת לגבי זקנים מפני בני ביתו של ר"ג ועוד י"ל דמיירי שפיר באין מחילות החילונות מפסיקות הומיירי שהאשה עומדת בלד חלרה הלכך הוי חלר המשתמרת ע״י

הוי כמו שומר ושלוחו של משכירים: דהא לא נה. פי׳ בקונטרם

מגורשת מאי מעמא פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מינמרה מה שאין כן בקופות שתִי קופות זוְ בתוך זו פנימית שלה וחיצונה שלו וזרקו לה אפילו הגיע לאויר פנימית אינה מגורשת מאי מעמא דהא לא נח יוכי נח מאי הוי סכליו של לוקח ברשות מוכר מינמרה. מה שפירש הוא הכא במאי עסקינן בקופה שאין לה שוליים: מתני' יב"ש אומרים פוטר אדם אשתו בגם ישן ובית הלל דאוסרין ואיזהו גם ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה: גמ' במאי קמיפלגי ב"ש סברי לא אמריגן גזרה שמא יאמרו גימה קודם לבנה וכ"ה סברי אמרי הגזרה ישמא יאמרו גימה קודם לבנה א"ר אבא אמר שמואל אם נישאת לא תצא וא"ד א"ר אבא אמר שמואל יאם נְתִגרשה ְתִינשא לכתחלה: מַתְנִי׳ ייכתב לשום מלכות ישאינה הוגנת לשום מלכות מדי לשום מלכות יון לבנין הבית לחורבן הבית יחיה במזרח וכתב במערב הבמערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וצריכה גם מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נטלה מזה ומזה תחזיר והולד ממזר מזה ומזה ולא זה וזה מממאין לה ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלת מן הכהונה מבגדים שהכניסה נו וקנסח הוח דקנסוה כדמפ' ביבמות (65) דאיבעי לה אקרויה לגיטא: **והולד ממור**

מחיצות החיצונות דלא לישדיא זיקא לרה"ר אבל גבי זקנים לא היו מועילין מחיצות בית של ר"ג כיון שהוקנים לא היו עומדין בלד הבית והא דאמרינן בשלהי השואל (שם דף קב.) דהובל של בעל הבית פי׳ של משכיר בתורי דאתו ליה מעלמא דקנתה לו חצרו אע"פ שאינה משתמרת מן ים השוכר י"ל דמיירי שיש גם למשכיר בית באותו חלר דהוי עומד בלד חלרו אי נמי שוכר

בת ואין מחילות של כלי עשויות אלא להניח בתוכן משמע מפירושו דאויר כלי אינו קונה ואין נראה דבפרק בתרא דע"ז (דף עא:) אמר גבי יין נסך מכי מטא לאוירא דמנא קנייה יין נסך לא הוי עד דמטא לארעיה דמנא משמע דאויר כלי קונה אלא נראה דהכי פירושו דהא לא נח באויר כלי אבל גבי חלרות אע"ג דלא נח תוך מחילות הפנימיות כיון שהוא תוך מחילות החילונה מגורשת כיון דמחילות החילונות הם קבועות כדפירשנו לעיליי) וגרסי׳ גבי חלרות כיון שהגיע לאויר מחילות הפנימית פירוש כנגד הפנימית למעלה ממחילותיה ותוך מחילות חילונה וגבי קופות גרסי׳ אפילו הגיע לאויר פנימים פירוש ולמעלה ממחיצותיה דאי הוה בתוך חלל קופה הפנימית הויא מגורשת כדפרישית ואית ספרים דגרסי גבי חלרות כיון שהגיע לאויר מחילה חילונה ולפי גירסא זו כיון דגבי קופות נקט פנימית הוי משמע אפילו מונח בחלל פנימית אינה מגורשת עד שינוח בשוליו כדפי׳ בקונט׳ ולא יתכן דאויר כלי קונה כדפרישית: ב"יש סברי לא אמריגן גזרה שמא יאמרו גישה קודם לבגה. בירושל׳שו מפרש דאזלי לטעמייהו דב״ש אית להו בפ׳ המגרש (לקמן דף 2.) לא יגרש אדם את אשתו אא״כ מלא בה דבר ערוה הלכך מזוהמת היא בעיניו ואינו בא עליה וב״ה אית להו אפילו הקדיחתו תבשילו יכול לגרשה ואינה מזוהמת בעיניו ויאמרו כי בא עליה וכי האי גוונא פליגי לקמן (דף 60.) במגרש ולנה עמו בפונדקי למאן דמוקי לה בלא ראוה שנבעלה: בתב דשם מדכות שאינה הוגנת. אומר רבינו אלחנן

דלהכי קרי לה שאינה הוגנת " לאשמועינן דאע"פ שאין לה לא כתב ולא לשון אף על פי כן מתקנאין בה': ללא בלאות. פירש בקונטרס בלאותיה קיימים ואין נראה דבהדיא אמרינן בסוף פרק אלמנה ניזונית (כסוצות דף קא.) יא זינחה יב לא הפסידה בלאומיה קיימין אלא בשאין קיימין איירי הכא יג: וצריבה גם מזה ומזה. פי׳ בקונטרס אע״פ שקדושי השני לא היו קדושין כדמפרש ביבמות (דף פס:) גורה שמא יאמרו גירש ראשון גט גמור ונשא שני ונמלאת אשת איש יולאה בלא גט ואינו נראה לה״ר יוסף דהתם ד ודאי היא אשת ראשון אינה מקודשת לשני אבל הכא מה"ת לריכה גט משני שהרי גט גמור ^{טו} היה אותו שגירש בו ראשון ואינו פסול אלא מדרבנן ^{טו}:

גליון הש"ם

לעזי רש"י פונ"ץ. קרקעית.

מוסף תוספות א. דכמו שאסור לטלטל כלים ששבתו בבית לחצר

ולגג שלא עירבו אפילו לר״ש, כן אסור מגג וחצו לר״ש לבית. תוס' עירונין לא. ב. היכא דליכא מחיצות נכרות בין גגו לגגו של חברו. לשנ״א. ג. של עצמו. תוס' עירונין שס. עצמו. מוסי עירופין שט. T. ואין גג של חבירו אוסר עליו. מוס' עירופין שס. ה. דלרבנן דיורין חלוקין הן אפילו לכלים בתוכן, ולרבי ששבוני בינוכן, שמעון לכלים ששבתו בתוך הבית והוא הדין . לכלים ששבתו בתוכן . שאסור להוליכז מגג לבית. ישכ ל, יו יוטור האב ג דחלוקין כל כך מלמעלה, הני מילי לענין שבת אבל הכא משום קפידא הוא וכולא האי לא פקדי אינשי . ולא חשבינן להו כדיורין זלוקין. רשנ״ה. I. אלא הן משועבדות. כאילו וון משועבוווג. רענ״6, ח. וזרקו לה כנגד הפנימית, שאם נפל גט לתוך הפנימית היה רשב״ל. ט. מה נופל. שאינו מזכירו כן בשאו רשב״ח, מקומות. רש"ל ורש"ל. י. דסלקא דעתך אמינא כיון שאינה הוגנת לא יקפידו בה את היה רמלכות זה הוגנת, קמ"ל. יא. דאפילו. ר״ן על הרי״ף. יב. ברצון. שס. יג. [ד]היינו שבלה או שאבד מנכסיה שאע"פ שקבל עליו הבעל אחריות, כיון שבלה אינו משלם. הר"ן שס. אחריות. ווכעי"ז ברבינו קרשקש, אבל בשיט"ה ורשב"ה יישבו פירוש יש"י ע"ש, ועיין מאירי]. T. ביבמות אמרינן הכי משום דהתם. ר״ן על הרי״ף. טו. מדאורייתא. ר״ן שס. וו. דהא מפרשינן בגמ׳

טעמא משום שלום מלכות וכיון שכן ודאי קדושי שני קידושין גמורין הן, אלא הכי פירושא תצא מן הראשון מן הדין שקידושי שני קידושין גמורין הן שהרי נתגרשה מן הראשון מדאורייתא ומן השני נמי תצא שכיון שגט ראשון פסול מדבריהם הרי הוא כאילו זינתה עם השני הלכך אפי׳ נתגרשה מן הראשון [בגט שני] אסורה עליו [על השני] דכשם שאסורה לבעל כך אסור לבועל וצריכה גט

שינה

אוסרים איזהו גט ישן כל . שכתבו לה. במאי קמיפלגי ב״ש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה וב״ה סוברים אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה. פי׳ שנתיחד עמה לאחר שכתבו לה גזרינן שמא תתעבר ואם יגרשנה בגט זה שומנו קודם לעיבורה יאמרו העולם בראותן זמן גיטה קודם כי מאז נתגרשה וכשבא עליה גרושתו היתה ובעילתו היתה בעילת זנות ומזנות נולד הבן הזה: אמר ר' אבא אמר שמואל ואם נשאת לא תצא איכא דאמרי אמר ר' אבא אמר שמואל אם נתגרשה בו תינשא לכתחלה פ" דגט כשר הוא שאפילו נתיחד עמה עכשיו כשמוסר לה הגט עוקר כל קדושין

מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה 🗘 אם היה בדרך וכתב הגט בשנת כך וכך למלכות פרס ולא שם המלך המולך: ואמאי קרי לה מלכות שאינה הוגנת שאין לה לא כתב ולא לשון אלא מאומה אחרת לקחו והיינו דכתיב (עובדיה א) בזוי אתה מאד

א) נראה דל"ל כתב לשם מלכות כו' פי' אם היה בדרד.

ל) (עירובין לג.), ב) [לעיל עח.], ג) עדיות פ"ד מ"ז ולקמן פו.ן, ד) ולעיל כו:ן, ה) ולקמן פו.] יבמות לא:, ד"ה היה במזרח וכו' ועוד בתוספות דלקמן פ. ד"ה כין, ז) בדפו"ר הרשעה, ח) בדפו"ר והכא, וברש"ש כתוב של"ל והכי נמי הוה, ט) [ועיין היטב תום' עירובין לא. ד"ה ושמואל], י) כגרסתם לקמן בד"ה והא לא נח. ר"ש מדסויא, א) ומעשרות פ"ג סוף ה"או. יב) ול"ל המשכירו. יג) [ועיין תוספות ב״ת יא: ד״ה וכי בלד], יד) [ד״ה

גמ' אם נתגרשה תינשא לכתחלה. עיין יכמות דף יד ע"ב תוספות ד"ה בגט

פנימות], טו) [דפירקין